

Skatteministeriet

17. januar 2019
J.nr. 2019 - 268

Til Folketinget – Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 158 af 20. december 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Bjarne Lausten (S).

Karsten Lauritzen

/ Mette Kildegaard Graversen

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af L 97 – svar på spm. 5 besvare de delspørgsmål, der fremgår af spørgsmålet?

Svar

I forbindelse med L 97, Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning fremsat af energi-, forsynings- og klimaministeren, blev der stillet følgende spørgsmål 5:

”I bemærkningerne til lovforslaget introducerer ministeren et nyt begreb om såkaldt falsk overskudsvarme.

- a) Vil ministeren forklare, hvad dette nye begreb dækker over?
- b) Vil ministeren give konkrete eksempler på, hvilke selskaber der producerer falsk overskudsvarme, og vurdere, hvad de konkrete selskaber har fået ud af det?
- c) Mener ministeren, at problemet med falsk overskudsvarme er et generelt problem, der kræver generel lovgivning for at imødegå?
- d) Vil ministeren oplyse, om datacentre er eller kan være omfattet af begrebet falsk overskudsvarme?
- e) Vil ministeren oplyse, om der kan være tale om falsk overskudsvarme i de tilfælde, hvor leverandøren af overskudsvarme ønsker at stille overskudsvarmen til rådighed uden betaling for modtageren af overskudsvarmen?
- f) Mener ministeren, at det nuværende afgiftsniveau på el giver et for lille incitament til at være energieffektiv i de tilfælde, hvor overskudsvarmeleverandøren forærer overskudsvarmen væk?”

De enkelte spørgsmål er besvaret nedenfor.

Ad a) Vil ministeren forklare, hvad dette nye begreb dækker over?

I en produktionsvirksomhed vil der oftest være en mængde varme, som ikke kan anvendes yderligere i processerne – også efter at virksomheden har gjort alt for at energieffektivisere sine produktionsprocesser. Denne varme går til spilde, med mindre den nyttiggøres som overskudsvarme, enten internt i virksomheden som rumopvarmning, eller eksternt i den lokale fjernvarmeforsyning.

Afgiften på overskudsvarme er lavere end afgiften på egentlig varmeproduktion med fossile brændsler og el, hvorved der er en økonomisk tilskyndelse til at nyttiggøre overskudsvarme. Udnyttelse af overskudsvarme kan være med til at reducere det samlede energiforbrug.

I praksis er det imidlertid vanskeligt for myndighederne at kontrollere, om der er tale om overskudsvarme eller egentlig varmeproduktion. ”Falsk overskudsvarme” er i afgiftsmæssig sammenhæng det samme som egentlig varmeproduktion.

Sondringen mellem ægte og falsk overskudsvarme er således et analytisk begreb, der fx benyttes i *Afgifts- og tilskudsanalysen delanalyse 5 - Nyttiggørelse af overskudsvarme*. Arbejdet med

at analysere afgifts- og tilskudssystemet på energiområdet blev sat i gang af et bredt flertal i Folketinget som led i Energiaftale 2012. Der er tale om en tværministeriel analyse, som er vurderet og kommenteret af en nedsat referencegruppe af eksperter og interessenter i energisektoren.

Ad b) Vil ministeren give konkrete eksempler på, hvilke selskaber der producerer falsk overskudsvarme, og vurdere, hvad de konkrete selskaber har fået ud af det?

Jo lavere afgiften på overskudsvarme er, jo større er det økonomiske incitament til produktion af falsk overskudsvarme. Det skyldes, at afgiften er lavere for overskudsvarme end den er for egentlig varmeproduktion, *jf. besvarelsen af spm. a.*

Produktion af falsk overskudsvarme kan give sig udslag i, at en virksomhed populært sagt fyrer mere op i kedlerne, end det er nødvendigt for selve produktionen. Det kan fx ske ved, at procesanlægget startes i god tid, før produktionen egentlig begynder, at dampen holdes oppe i pauser, eller at der køres med højere temperaturer end strengt nødvendigt. På baggrund heraf kan det måske være muligt at reducere overskudsvarmen ved varme-genindvinding i processen, større isolering eller udskiftning til mere effektive anlæg.

Med andre ord kan der være en økonomisk fortjeneste ved ikke et energioptimeret anlæg.

I praksis er det meget vanskeligt at kontrollere, om der er tale om falsk overskudsvarme, *jf. Afgifts- og tilskudsanalysen delanalyse 5*. En balanceret afgift på overskudsvarme er med til at reducere det økonomiske incitament til falsk overskudsvarme, *jf. besvarelsen af spm. c.*

Ad c) Mener ministeren, at problemet med falsk overskudsvarme er et generelt problem, der kræver generel lovgivning for at imødegå?

Reglerne for overskudsvarmeafgiften tilsigter en balance mellem to overordnede hensyn. Det ene hensyn er, at virksomheder har rimelige incitamenter til at investere i en miljømæssig og økonomisk fornuftig udnyttelse af ægte overskudsvarme. Det andet hensyn er behovet for at undgå afgiftsdrevne incitamenter til produktion af falsk overskudsvarme i ulige konkurrence med den almindelige afgiftsbelagte fjernvarmeproduktion.

Hvis reglerne for overskudsvarme ikke er indrettet hensigtsmæssigt, vil falsk overskudsvarme potentielt udgøre et problem.

Ad d) Vil ministeren oplyse, om datacentre er eller kan være omfattet af begrebet falsk overskudsvarme?
Problemerne med falsk overskudsvarme kan i princippet forekomme i alle brancher.

Afgiften på overskudsvarme er ens på tværs af virksomheder, og der er således ingen særregler for datacentre.

Ad e) Vil ministeren oplyse, om der kan være tale om falsk overskudsvarme i de tilfælde, hvor leverandøren af overskudsvarme ønsker at stille overskudsvarmen til rådighed uden betaling for modtageren af overskudsvarmen?

Foræres varmen bort, vil det være mindre sandsynligt, at der er et afgiftsdrivet incitament til at producere falsk overskudsvarme.

I praksis kan det dog være vanskeligt at påvise, om virksomheden har fået en indirekte betaling for varmen. Hvis varmeværket fx afholder udgifter til afkøling (dvs. bortskaffelse af varme), som virksomheden under alle omstændigheder skulle have afholdt, har det en værdi for virksomheden, hvis varmeværket vil stå for denne afkøling/bortledning af varme mod at få overskudsvarmen uden direkte betaling. Ligeledes kan foræring af overskudsvarme fx være forbundet med en grøn branding værdi og øget popularitet i lokalområdet. Værdien af branding o.a. er i praksis meget vanskelig for skattemyndighederne at vurdere, hvorfor det ikke kan afvises, at der også kan være et økonomisk incitament til produktion af falsk overskudsvarme, selv når varmen foræres bort.

Ad f) Mener ministeren, at det nuværende afgiftsniveau på el giver et for lille incitament til at være energieffektiv i de tilfælde, hvor overskudsvarmeleverandøren forærer overskudsvarmen væk?

Grundlæggende mener jeg ikke, at afgiften på el skal være højere for erhvervene. De fleste erhverv er internationalt konkurrenceudsatte, og regeringen ønsker, at der skal være attraktivt at drive virksomhed i Danmark. Afgiften på el er en væsentlig parameter herfor.

Derimod er indretningen af reglerne for overskudsvarme relevant i forhold til at sikre en hensigtsmæssig nyttiggørelse af overskudsvarme.

I energiaftalen af 29. juni 2018 er der afsat 100 mio. kr. fra 2020, som ved en omlægning af reglerne for overskudsvarme vil bidrage til at fremme udnyttelsen af overskudsvarme. På baggrund af et oplæg fra regeringen er der igangværende forhandlinger om reguleringen af overskudsvarme.